ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

## Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: «ΗΔΟΝΙΚΑ ΣΟΝΕΤΤΑ»

## ΣΠ. ΞΑΝΘΑΚΗ: «Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ»

ΤΟΥ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Γνώριμος ποιητὴς ὁ κ. Γ. Κ. Σταμπολῆς, πρόεδρος τοῦ Συνδέμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ἄνθρωπος μὲ πλατειὰ μόρφωση καὶ μεγάλη διανόηση, μὲ 10 βιβλία τυπωμένα, μᾶς ξάφνιασε μὲ τὰ «Ἡδονικὰ Σονέττα». Ξέρουμε ὅλοι τὴ δυσκολία τῆς τεχνικῆς τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ τὸν κίνδυνο, ὅταν ὁ ποιητὴς δὲν ἔχη χορτάσει τὸ μέτρο, νὰ πέση σὲ κοινοτυπίες καὶ γλυκανάλατους ρωμαντισμούς. Ὅμως, ὁ κ. Σταμπολῆς μπόρεσε καὶ στάθηκε ἄξια. Καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ καὶ στὸν τομέα τῆς ποίησης ἔχει τοὺς δικούς της ἐκφραστικοὺς τρόπους, τὰ «Ἡδονικὰ Σονέττα» ἐκφράζουν καιροὺς καὶ πόθους καὶ σκέψεις, ὅσες τὸ λυρικό τους ντύσιμο ἀφήνει νὰ ξεπηδήσουν. Ὁ ἔρωτας, τὸ φυσικὸ στοιχεῖο, τὸ εἰδύλλιο τῆς ὁμορφιᾶς σ' ὅλες τὶς συναπαντήσεις της, εἶναι τὰ θέματα τοῦ ποιητῆ. Καὶ γιὰ τοῦτο, τόσο συμπαθητικά.

☆

Ὁ κ. Σπῦρος Ξανθάκης εἶναι ἀναμφισβήτητα ποιητής. «Ὁ θάνατος μὲ τὸ ἄλλο πρόσωπο», ἡ καινούργια προσφορά του, μᾶς δίνει τὴν ἐπιβεβαίωση πλέρια. Ποιητὴς ποὺ δονεῖται, ποὺ πάσχει. Τὸ ἐκφραστικό του ὄργανο ἰσχυρό, σπαθὶ ποὺ προτοῦ κόψη, ἀστράφτει. Μὲ δύναμη κι' ἀντρειωσύνη, μὲ παλληκαριὰ δίνει τὸ «παρών» του, μὲ ἀξιοσύνη παρουσιάζει τὶς σκέψεις του. Εἰκόνες ἄλλοτε σκληρές, αἰμάτινες, κι' ἄλλοτε ἁπαλὲς σὰν παιδικὸς ἀνασασμός. Μέσα στὶς καταιγίδες αἰσιοδοξεῖ:

**Γιὰ νὰ πετρώσει ἡ λεμονιὰ**
**μὲ τοὺς καρποὺς στὰ στήθη της**
**Γιὰ νὰ τραβήξει ἡ συννεφιὰ**
**στὸν ἥλιο τὴν αὐλαία της**
**Γιὰ νὰ λαλήσει ὁ πετεινὸς**
**τὸ φτερωτὸ ξημέρωμα**
**Γιὰ νὰ σκορπίσει ἀχτιδωτὰ**
**τὸ ἀσήμι του τὸ ρέμα.**

**Ἔσκυψε ὁ θάνατος στὴ γῆ**
**καὶ μάτωσε τὸ μέτωπο**
**Κι ἔσπαψε ὁ θάνατος τὴ γῆ**
**νὰ μπεῖ στὸ μαῦρο μνῆμα!**

**Κι' ἐσὺ γελᾶς μὲς τὰ νερὰ**
**νεράϊδα στ' ἄσπρα κύματα**
**Κι' ἐσὺ γυρνᾶς μὲς τὴ νυχτιὰ**
**νεράϊδα κάτω ἀπὸ τ' ἄστρα...».**

Εἰρηνόφιλος, πλατειὰ ἀνθρώπινος, λυρικός, ἐπικὸς μαζὶ ὁ Σπῦρος Ξανθάκης δίνει ἕνα τόνο γλυκὸ μὰ καὶ ἔντονο στὰ ποιήματά του. Κι' ἔτσι τὰ κάνει νὰ διαβάζωνται εὐχάριστα.

(Ἔκδοση Δίφρου).

Καὶ τὰ δύο βιβλία κυκλοφοροῦν ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

## Η ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΣΩΚΑΡΗ

Τοῦ κ. Εὐαγγέλου Στρουμπούτα

Στὶς 3 τοῦ Δεκέμβρη ἄνοιξε στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης ἡ πιὸ ἴσως ἐνδιαφέρουσα ἔκθεση ζωγραφικῆς ἀπὸ ὅσες εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάση τὸ Πατραϊκὸ κοινό. Τούτη ἡ ἔκθεση ἔχει μιὰ δική της λαμπρότητα, μιὰ λαμπρότητα ποὺ ταυτίζεται μὲ τὴν εὔγλωττη ζωγραφική. Ἡ φύση, τὰ σπίτια, ἡ θάλασσα, τὰ καράβια τὸ κάθε τί εἶναι τοποθετημένο μέσα στοὺς πίνακες ὄχι μὲ ἕνα δεμένο σχέδιο, ἀλλὰ μάλλον μέσα ἀπὸ διαφανὴ στρώματα λαδιοῦ, τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο καὶ τὰ ὁποῖα, σὰν χωνευτῆρι ἢ σὰν καθρέφτες, ἄλλοτε ἀπορροφοῦν καὶ ἄλλοτε πάλι ἀντανακλοῦν τὸ φῶς, ἀνάλογα μὲ τὴν θέληση τοῦ καλλιτέχνη. Βλέπει κανεὶς τὸ φῶς νὰ μπαίνη ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ἐξωτερικὸ στρῶμα σ' ἕνα σκοτεινότερο ὑπόστρωμα, ἀφίνοντας τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἐντελῶς φυσικῆς περιοχῆς. Ἀλλοῦ πάλι τὸ φῶς δεσμεύεται ἀπὸ ἕνα παχύτερο στρῶμα καὶ δὲν φθάνει στὴν ἐπιφάνεια. Τότε στὸ μάτι τοῦ θεατῆ δίνεται μιὰ λάμψι, ποὺ δημιουργεῖ ἡ φωτεινὴ κείνη περιοχή.

Ὁ Σπῦρος Σώκαρης, ζωγραφίζοντας μὲ ἀδρές, σίγουρες πινελιές, παραβλέποντας τὶς λεπτομέρειες, μᾶς δίνει καλλιτεχνικὰ μιὰ τέλεια ἐντύπωσι γνήσιας τρισδιαστατικότητας καὶ Ὄγκου. Ἡ ζωγραφική του, μὲ δύναμη ἀσυνήθιστης ἐκφραστικότητας καὶ λεπτῆς ἐπεξεργασίας τοῦ χρώματος, μαρτυρεῖ ἐργασίαν σκληρὴν, ποτισμένην πινελιὰ πρὸς πινελιὰ μὲ ἱδρῶτα τῆς τέχνης καὶ πνεῦμα καλλιεργημένου ἀνθρώπου, ποὺ τώρα δρασκελίζει τὰ σύνορα τῆς ἀνώτερης τέχνης. Νησιοτόπολο, ὁ Σπῦρος Σώκαρης εἶχε σᾶν πρώτη ὕλη του τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς θάλασσας καὶ τὸν γαλανὸ οὐρανὸ μας. Ἀπ' τοὺς γλάρους, πῆρε τὰ πρῶτα μηνύματα τῆς τέχνης. Ἐκεῖνο, ποὺ τόσο ἀχόρταγα τραβοῦσε τὸν ἐσωτερικὸ ἑαυτό του, ἦταν ἡ φύση, ἡ ὅμορφη νησιώτικη φύση, ποὺ τοῦ δινόταν στὴν πιὸ ἰδανικὴ ἔκφρασή της.

Ἔφτιαξε ὁ ζωγράφος δική του ἀτμόσφαιρα στὴν τέχνη καὶ αὐθόρμητα ποιητική. Ἔτσι μόνο μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῆ ἡ ἀπόδοσι τῆς ἔννοιας τοῦ βάθους στὴ φύση, ὅπως φαίνεται στοὺς ἐξαίρετους πίνακες, ποὺ ἐκθέτει. Πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανη ἡ πόλις μας γιὰ τὸν νεαρὸ καλλιτέχνη, ἀφοῦ, καίτοι ντυμένη μὲ τὴν ἐπαρχιώτικη φορεσιὰ της, μπῆκε μὲ ἀπαιτήσεις, στὶς πολυτελεῖς αἴθουσες τῶν ἀθηναϊκῶν ἐκθέσεων καὶ διακρίθηκε τιμητικά. Τώρα ὁ Σπῦρος Σώκαρης κάνει ἕνα μεγάλο βῆμα καὶ τὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Πάτρα, ποὺ ἴσως θὰ παίξη ἕνα κάποιο σημαντικὸ ρόλο στὴ θέβαιη, ἀλλὰ δύσκολη σταδιοδρομία τοῦ καλλιτέχνη. Γιὰ τὸ κουραστικό, ἀλλὰ καλοδουλεμένο ἔργο του, ἀξίζει ἡ πιὸ καλὴ εὐχή. Νὰ κατακτήση τὶς πιὸ ψηλὲς κορυφὲς τῆς τέχνης.

ΕΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑΣ

## Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γὴν κατὰ τῆς χαλάζης καὶ τοῦ παγετοῦ.

Ὁ ἀγροτικός μας κόσμος θὰ χαιρετίση, βεβαίως, μὲ τὰς καλυτέρας ἐλπίδας τὴν νέαν αὐτὴν προστασίαν, ἡ ὁποία θὰ παραχωρηθῆ εἰς αὐτόν. Διότι δὲν θὰ εἶναι ἀπροστάτευτος πλέον ἔναντι τῶν κινδύνων ποὺ δημιουργοῦν διὰ τὴν παραγωγήν του ἡ χάλαζα καὶ ὁ παγετός, κινδύνων μεγάλων, οἱ ὁποῖοι στοιχίζουν εἰς αὐτὸν βαρυτάτας ζημίας. Δὲν θὰ βλέπη ὁ ἀγρότης νὰ χάνωνται ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῆς χαλάζης οἱ κόποι του καὶ αἱ ἐλπίδες του καὶ ὁ παγετὸς δὲν θὰ δημιουργῆ δι' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, μὲ τὴν καταστροφὴν τῶν καλλιεργειῶν του, τὸ ἀδιέξοδον καὶ τὴν δυστυχίαν. Μὲ τὴν ἀσφάλισίν του δὲν θὰ λείψη δι' αὐτὸν ἡ προστασία ἐναντίον τῶν κινδύνων αὐτῶν. Ὁ Ὀργανισμὸς Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων θὰ εὑρίσκεται παρὰ τὸ πλευρόν του, ἕτοιμος νὰ τὸν ἐνισχύση εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀτυχίας του, συνεπείᾳ τῆς χαλάζης ἢ τοῦ παγετοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐπέμεινεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ καί, ἰδιαιτέρως, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις ἐπὶ μακρὸν ἠσχολήθη μὲ τὴν μελέτην του καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐπιβολήν του, ἐδικαιώθησαν ἀπολύτως εἰς τὰς προβλέψεις των καὶ τὴν κατεύθυνσίν των. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἀναγνωρίζει τοῦτο, ὅπως ἀναγνωρίζει καὶ ὅσα ἄλλα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ εἰσοδήματός του πράττει ἡ Κυβέρνησις. Διότι γνωρίζει ἄριστα ὁ ἀγρότης, τὸν ὁποῖον ματαίως προσπαθοῦν νὰ παραπλανήσουν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἄκραν ἀριστεράν, ὅτι ὅλη ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ,αἱ γεωργικαὶ βιομηχανίαι, τὰ ποικίλα προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα, ὅπως καὶ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, ἀποβλέπουν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ γεωργικοῦ του εἰσοδήματος καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Τώρα, εἰς ὅλα αὐτά, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς γεωργικῆς ἀσφαλίσεως, θὰ ἐπακολουθήση καὶ ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ τῆς χαλάζης καὶ τοῦ παγετοῦ. Εἶναι μία σπουδαία συμβολὴ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀγρότου, εἶναι κάτι ποὺ δὲν ἔχει δοθῆ καὶ εἰς πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κράτη.

### ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΦΑΛΑΤΩΣΕΩΣ ΑΝΕΓΕΙΡΕΙ ΜΙΚΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΜΠΑΚΑ·Ι· (,Ἀριζόνας). — Ἡ μικρὰ αὐτὴ πολιτεία τῶν 2.000 κατοίκων εἰς τὴν ἄνυδρον νοτιοδυτικὴν περιοχὴν τῶν ΗΠΑ ἔχει ἐπιλύσει τὸ πρόβλημά της ποσίμου ὕδατος διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἰδίου ἐργοστασίου μετατροπῆς τοῦ ἁλμυροῦ ὕδατος εἰς πόσιμον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὰς 19 Δεκεμβρίου, πρόκειται νὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου εἰς τὴν Ἀμερικὴν κοινοτικοῦ ἐργοστασίου ἁφαλατώσεως τὸ ὁποῖον ἐχρηματοδοτήθη μὲ ἀπολύτως τοπικοὺς πόρους. Τὸ ἐργοστάσιον θὰ ἁφαλατώνη τὸ νερὸ ἑνὸς φρέατος τῆς περιοχῆς, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν πηγὴν ὑδρεύσεως τῆς κωμοπόλεως.

*Η ΥΓΙΗΣ 7Η ΤΕΧΝΗ*

## Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

***ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ***

Ἡ κινηματογραφικὴ λέσχη εἰς τὴν πόλιν μας εἰσέρχεται πλέον εἰς τὸν δεύτερο χρόνο ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της μὲ γόνιμη καὶ πλούσια ἀπόδοση, ὅπως ἔχουν πιστοποιήσει ὅλοι ὅσοι ἔχουν παρακολουθήσει τὶς προβολές της.

Τονίζουμε δὲ ὅτι εἶναι καὶ Παράρτημα τῆς μεγάλης Κινηματογραφικῆς Λέσχης Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν ἵδρυσαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1950 (Ε.Ε.Κ.Α.) 20 περίπου κριτικοὶ τοῦ κινηματογράφου, οἱ ὁποῖοι γράφουν εἰς τὶς εἰδικὲς στῆλες τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἡ 7η τέχνη εἶναι ἡ φιλοσοφία τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Ἴσως διδάσκει, ἴσως παραδειγματίζει, ἀλλὰ τὸ κυριώτερο εἶναι ὅτι ἐκφράζει τὸ νόημα τοῦ καιροῦ μας σὲ μιὰ ἀπόλυτη συμπύκνωση διαφόρων κοινωνικῶν - πνευματικῶν, ἀλλὰ καὶ «ὑλικῶν» ἐκδηλώσεων.

Σήμερα ὑπάρχει ἱστορία τοῦ κινηματογράφου καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλλεται καὶ ἡ φιλολογία τοῦ εἴδους.

Ἡ Κινηματογραφικὴ Λέσχη Πατρῶν ἔχει παρουσιάσει μέχρι τώρα τὰ ἑξῆς κινηματογραφικὰ ἔργα: 1) «Ἡ γέννησις ἑνὸς ἔθνους», τοῦ Γκρίφφιθ. Σκηνοθεσία τοῦ Σεσὶλ ντὲ Μίλλ. 2) «Ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσὸς» τοῦ Ρενὲ Κλαίρ. 3) «Ἀλέξανδρος Νέφσκι», τοῦ Σ. Ἀζενστάϊν. 4) «Ἕνας θανατοποινίτης δραπέτευσε», τοῦ Ρομπὲρ Μπρεσσὸν. 5) «Ἡ ταχυδρομικὴ ἅμαξα», τοῦ Τζὼν Φόρντ. 6) «Ἰβὰν ὁ τρομερὸς», τοῦ Σ. Ἀζενστάϊν. 7) «Τὰ χαμόγελα καλοκαιρινῆς νύχτας», τοῦ Ἴνγκμαρ - Μπέργκμαν. 8) «Χιροσίμα - Ἀγάπη μου», τοῦ Ἀλλαὶν Ρεναΐ. 9) «Ὁ θεῖος μου» τοῦ Ζὰκ Τατί. 10) «Δύο δεκάρες ἐλπίδες», τοῦ Ρενάτο Καστελάνι. 11) «Οἱ ἐρασταί», τοῦ Λουὶ Μάλ. 12) «Τὸ πικρὸ ψωχί», τοῦ Γρηγ. Γρηγορίου. 13) «Τὸ Τζιτζίκι», τοῦ Σαντόνωφ. 14) «Σάρξ καὶ διάβολος», τοῦ Μπράουν. 15) «Οἱ ὡραῖες τῆς νύχτας», τοῦ Ρενὲ Κλαίρ. 16) «Οἱ φίλες» τοῦ Ἀντονιόνι. 17) «Ἰωάννα τῶν Ἀγγέλων», τοῦ Καβαλερόβιτς. 18) «Οἱ δύο ντροπαλοί», τοῦ Ρενὲ Κλαίρ. 19) «Ἡ ἄγνωστη κυρία», τοῦ Μάξ Ὄφουλς.

Ἀπὸ τὴν παράθεση τῶν ἔργων, ποὺ ἔχουν προβληθῆ, βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ κυριώτερα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σταθῆ «σταθμοὶ» στὶς διάφορες σχολὲς καὶ τεχνοτροπίες τοῦ κινηματογράφου, ἔχουν ἐμφανισθῆ ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν Λέσχη Πατρῶν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἔδωσε εἰς τὰ μέλη της ἕνα μεγάλο ἐπίπεδο κινηματογραφικῆς μορφώσεως.

Σχετικὰ ἐπίσης πληροφορούμεθα ὅτι τὸ συμβούλιο Κινηματογραφικῆς Λέσχης σκέπτεται τὴν μετάκλησιν τοῦ κορυφαίου κριτικοῦ τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ θεάτρου κ. Μάριου Πλωρίτη γιὰ μιὰ διάλεξή του μὲ ἀνάλογο θέμα.

Αὐτὴ εἶναι μὲ λίγα λόγια ἡ δράση τῆς Κινηματογραφικῆς Λέσχης Πατρῶν, ἐργασία ἡ ὁποία ἀπέβη τόσο ὠφέλιμη δι' ὅλους ὅσους ἀγαποῦνε τὰ καλὰ καὶ τὰ σοβαρὰ ἔργα τῆς 7ης τέχνης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

## Ὁ Νίξον εἶχε προστατεύσει ἕνα ἐγκληματίαν πολέμου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

εἰς τὴν ὁμαδικὴν δολοφονίαν τῶν Ἑβραίων τῆς Ρουμανίας. Καὶ ὁ Ρίτσαρντ Νίξον — κατὰ τὸν Σέλλεϊ — εἰργάσθη, ὅταν ἀκόμη ἦτο γερουσιαστής, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀδείας παραμονῆς εἰς τὰς ΗΠΑ διὰ τὸν Μαλαξᾶ, κατόπιν μεσολαβήσεως τοῦ πρώτου πολιτικοῦ ὑποστηρικτοῦ τοῦ Τόμας Μπιούλεϋ, μὲ τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον τοῦ ὁποίου συνειργάζετο ἄλλοτε. Κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, ποὺ εἶχε γίνει εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων ὁ Σέλλεϋ εἶχεν ὑποβάλει ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὰ λεγόμενά του, ὁ δὲ Δημοκρατικὸς βουλευτὴς Νέας Ὑόρκης Οὐίλλιαμ Ράϊαν εἶχεν ἀναγνώσει δήλωσιν τοῦ ἐπίσης Δημοκρατικοῦ βουλευτοῦ Νέας Ὑόρκης Ἐμμάνουελ Σέλλερ, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Νίξον, ὅταν ἦτο γερουσιαστής, εἶχε προωθήσει «ἰδιωτικὸν» νομοσχέδιον διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ Μαλαξᾶ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

### ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΕΥΑ

Ἡ γνωστὴ Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτὴρ» ἐπανεξέδωσεν εἰς κομψὸν τεῦχος, μὲ τὸν ὡς ἄνω τίτλον, τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Τρεμπέλα, ποὺ περιγράφει τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πρώτων ἀνθρώπων μέσα εἰς τὸν Παράδεισον. Οἱ πρῶτοι γενάρχαι τῆς ἀνθρωπότητος παρουσιάζονται, μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ γλαφυροῦ αὐτοῦ βιβλίου, εἰς ὅλην των τὴν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν τραγικότητα τῆς πτώσεώς των.

Ὁ ἀναγνώστης τέρπεται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν, ἐμβαθύνει εἰς τὰ γεγονότα τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς δημιουργίας, ἀποκτᾷ γνώσεις θρησκευτικάς, ὠφελεῖται ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν ἠθικῶν διδαγμάτων τοῦ βιβλίου.

Ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: Πῶς ἐπλάσθη τὸ σῶμα μας, ἡ δημιουργία τῆς Εὔας, ὁ κῆπος τῆς Ἐδέμ, ἡ πτῶσις τῆς Εὔας, καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί των, ἡ δικαία καὶ τρομερὰ ἀπόφασις, ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου, ὁ Ἀδὰμ ἐξορίζεται τοῦ Παραδείσου, ἡ πατρίς μας ὁ Οὐρανός.

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

## ΘΕΜΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ

Χρόνια κράτησε ἡ μεταξὺ τοῦ Πατρινοῦ καὶ τοῦ Κεφαλονίτικου Τύπου διαμάχη, γιὰ τὸν Θέμον Ἄννινον.

Οἱ Πατρινοὶ τὸν θέλανε γιὰ δικό τους, σὰ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Πάτρας. Καὶ οἱ Κεφαλονῖτες, πὼς ἦταν γνήσιος συντοπίτης τους καὶ στὶς φλέβες του ἔρρεε μάλιστα ἀρχοντικὸ Κεφαλονίτικο γαλαζοαίματο... αἷμα! Μὲ ἀδικαιολόγητους διαπληκτισμούς, γιατί τὸ θέμα τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἄννινου ἦταν ἁπλούστατο.

Γιὸς τοῦ Κεφαλονίτη γιατροῦ καὶ βουλευτὴ Ἀναστάσιου Ἄννινου - Ἀναστασάτου, ἔτυχε νὰ δῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας στὴν Πάτρα, ὅπου γεννήθηκε στὰ 1845. Χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ διαπρέψη οὔτε στὴ Πάτρα, μήτε στὸ Ἀργοστόλι. Κι' οὔτε ποτὲ νὰ προβάλη καὶ νὰ διεκδικήση τοὺς ἀρχοντικοὺς τίτλους τῆς γαλαζοαίματης φαμελιᾶς του τῶν κομήτων Ἀννίνων.

Ἦταν ὅμως ὁ Θέμος Ἄννινος! Ὁ πατέρας καὶ δημιουργὸς τῆς Ἑλληνικῆς σατιρικῆς γελοιογραφίας καὶ γιὰ τοῦτο μὲ τὸ δίκηο τους ἐρίζανε γιὰ τὴν καταγωγή του καὶ τὸν θέλανε γιὰ δικό τους κι' οἱ Πατρινοὶ κι' οἱ Ἀργοστολιῶτες.

Σὰ νὰ λέμε, ὁ σημερινὸς τῆς Ἑλλάδας Φωκίων Δημητριάδης. Μὲ τὴ διαφορά, πὼς ὁ Ἄννινος ἦτανε αὐτοδίδακτος καὶ σὲ μιὰν ἐποχὴ ποὺ ἡ Κοινωνία δὲν ἀνεχότανε σχεδὸν καθόλου τὴ σάτιρα, τόλμησε νὰ τὴν προβάλη καὶ νὰ τὴν καθιερώση στὸν Ἑλληνικὸ Τύπο. Δίχως νὰ φοβηθῇ τὴ μαγκούρα καὶ τὴν κουμπούρα, ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα τὰ πολιτικὰ κόμματα κι' οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἄννινου, ὑπερασπίζανε τὰ πολιτικά τους συμφέροντα καὶ τὶς κομματικὲς πεποιθήσεις τους.

Γιὰ τοῦτο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ πατρότητα τῆς Ἑλληνικῆς Γελοιογραφίας, ὀφείλουμε ν' ἀναγνωρίσουμε στὸν Ἄννινο, τὸ πηγαῖο ταλέντο, ἀλλὰ καὶ τὸ παράτολμο θάρρος του!

☆

Ἀπόφοιτος μόνον τοῦ Γυμνασίου, ὁ Ἄννινος, μὲ τὴ πολιτικὴ σκιὰ τοῦ πολιτευτὴ πατέρα του, ποὺ θέλει νὰ τὸν τοποθετήση σὲ μιὰ σειρὰ στὴ ζωὴ καὶ νὰ τοῦ ἐξασφαλίση ἕνα ἀξιόπρεπο μέλλον, μένει ἀναγκαστικὰ μέχρι τὰ 1874 ὑπάλληλος στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται πλέον τῆς ὑπαλληλικῆς ζωῆς τὰ δεσμά. Εἶναι γεννημένος γιὰ τὸ Καλλιτεχνικὸ φτερούγισμα, ἀφοῦ καὶ ὑπάλληλος εἶχε φτεροκοπήσει, δίχως νὰ λογαριάση Ὑπηρεσίαν καὶ ἀνωτέρους του.

Καὶ στὰ 1872 εἶχε τυπώσει στὴν Ἀθήνα τὸ περίφημο καὶ δυσεύρετο σήμερα «Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιόν» του καὶ στὰ 1873 τὸ Γελοιογραφικό του «Λεύκωμα».

Παραιτούμενος δὲ ἀπὸ τὴ δημόσια θέση, ἐκδίδει, μαζὶ μὲ δύο ἄλλους ἀριστοκράτες τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πέννας, τὸν Ἐμμανουὴλ Ροΐδην καὶ τὸν Ἄγγελον Βλάχον, τὸν «Ἀσμοδαῖο» του.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ἔκδοση τοῦ «Μὴ χάνεσαι», τοῦ «Ἑβδομαδιαίου Ἄστυ» καὶ τὸ ὁποῖο στὰ 1889 καθιερώνεται Πανελλήνια σᾶν ἡμερήσια ἐφημερίδα, ὡς «Ἡμερήσιον Ἄστυ».

Ἀλλὰ τὸ ἔντυπο ποὺ τὸν καθιέρωσε Πανελλήνια, ἦταν ὁ «Ἀσμοδαῖος» του. Καὶ μὲ τὰ ἄφθαστα σκίτσα του κλόνισε Κυβερνήσεις καὶ ὑπουργούς.

Κλασσικὸ παράμεινε στὴν Ἑλληνικὴ Γελοιογραφία τὸ σκίτσο τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Τρικούπη στὸν «Ἀσμοδαῖο».

Μ' ὁλόγυρά του κάσσες τοῦ πετρελαίου, τσουβάλια, πακέτα κι' εἴδη μπακαλικῆς κι' ἀπὸ κάτω τὴ λεζάντα :

Μέγα Παντοπωλεῖον ἡ Ἑλλὰς
Χαρίλαος Τρικουπέτος & Σία

☆

Πλαισιωμένος στὸν «Ἀσμοδαῖο» του ἀπὸ τὸν ξάδελφόν του κορυφαῖον εὐθυμογράφον Μπάμπην Ἄννινον, τὸν Ροΐδην, τὸν Βλάχον, τὸν Μητσάκην καὶ τὸν περίφημον Γ. Σουρῆν, ὁ Θέμος Ἄννινος ὀργιάζει σκιτσογραφικὰ καὶ κινεῖται μὲ ἄνεση, εὐγένεια καὶ κομψότητα σκίτσου.

Ὁ τότε ὑπουργὸς Θρησκευμάτων Βλασσόπουλος φημολογεῖται πὼς ἐμπορεύεται τοὺς χηρεύοντας Μητροπολιτικοὺς θρόνους. Ὁ δὲ Ἄννινος δημοσιεύει ἕνα ὡραιότατο σκίτσο του μὲ τὴν ἐπιγραφή:

Ὁ Μητροπωλητὴς

Δυὸ λέξεις ποὺ τὸν γκρέμισαν ἀπὸ ὑπουργό.

Σκιτσάρει τὸν περίφημο ρήτορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, τὸν γίγαντα στὸ ἀνάστημα καὶ μεγαλοκέφαλον βουλευτὴν τῆς Κεφαλονιᾶς Γεώργιον Ἰακωβάτον, τὸν πολὺν «Γεωργαντάραν». Κι' ἀπουκάτω γαρνίρει ὁ Σουρῆς:

Πρώτη φορὰ ἐμπῆκα στὴ Βουλὴ
Τὴ περασμένη Τρίτη!
Τί τύχη! Ὁ «Γεωργαντάρας» ὁ- (μιλεῖ
Κι' ἡ τρέλλα του... ἐκπλήττει!...

Τὸ δὲ θῦμα του στέλνει στοὺς δυὸ ἐνόχους τοῦ «Ἀσμοδαίου» συγχαρητήρια.

Ἦταν μιὰν ὁμορφη ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία κάθε τι τὸ πνευματικὸ θαυμαζότανε. Μιὰν ἐποχὴ πραγματικὰ ἀνεπίστρεπτη καί, δυστυχῶς, ἄλλοι Ἄννινοι δὲν γεννιοῦνται, οὔτε στὸν Ἑλληνικὸ Τύπο παρουσιάζονται πιὰ φύλλα τῆς ἀνωτερότητος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ «Ἀσμοδαίου» καὶ τοῦ «Μὴ χάνεσαι». Μὲ δυὸ ἐπιβαλλόμενες ἐξαιρέσεις: Τὸν «Ρωμηὸ» τοῦ Σουρῆ καὶ τὸ «Ζιζάνιο» τοῦ Κεφαλονίτη Μολφέτα. Μόνο ποὺ τὰ ἐξαίρετα τοῦτα σατιρικὰ ἔντυπα δὲν εἶχαν τὰ σκίτσα τοῦ Θέμου Ἄννινου.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν Θέμο Ἄννινο πρέπει νὰ ἐπανέλθουμε καὶ γιὰ τοὺς Σουρῆν καὶ Μολφέταν πρέπει νὰ γράψουμε πολλὰ σημειώματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Ἀργοστόλι

*ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ*

## ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΚΛΕΙΣΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Δεκέμβριος. — Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Ἀλεξανδρείας ἔχει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐδῶ Κοτσικείου Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἐκ Καρύστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Θεοχάρη Κότσικα.

Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο λόγω τῆς διαρροῆς τῆς ἑλληνικῆς παροικίας καὶ τῆς ἀναχωρήσεως εἰς τὸ ἐξω